

Tadeusz Nalepa, P

Pójdiesz tylko z cieniem z tym jak pies Ci wiernym cieniem
Pójdiesz tylko z sobą z tym Ci jak cień wiernym sobą
Pójdiesz bo iść musisz
Bo Cię los do marszu zmusił
Pójdiesz bo się łudzisz że gdzieś ład jest dobrych ludzi
Pójdiesz sam
Pójdiesz bo łudzisz się
Pójdiesz sam
Gdy się najesz głodu, głodu i do syta chłodu
Gdy już stracisz wiarę w siły swe i swe zamiary
Wtedy staniesz w progę, spojrzysz na bezkresną drogę
Pójdiesz bo się łudzisz że gdzieś ład jest szczerych ludzi
Pójdiesz sam
Pójdiesz bo łudzisz się
Pójdiesz sam
Pójdiesz sam
Pójdiesz bo łudzisz się
Pójdiesz sam
Ranne światło, które wlewa się w Twoje oczy
Jest mową pożaru ciała, w którym mieszkasz
Uciekasz czepiając się mulistego dna snu
Lecz zostajesz wypchnięty na powierzchnię
Której równina jest coraz częściej dla Ciebie
Stromym wzniesieniem